

РЕШЕНИЕ

№375

гр. Хасково, 06.08.2021г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ХАСКОВО в открито съдебно заседание на втори юни, две хиляди и двадесет и първа година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВА БАЙНОВА

ЧЛЕНОВЕ: ПЕНКА КОСТОВА

РОСИЦА ЧИРКАЛЕВА - ИВАНОВА

при секретаря Мария Койнова

като разгледа докладваното от съдия Костова административно дело № 402/2020г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.179 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалби от П.Б.Д.,*** – М. Р.“ – Х., „Нар“ ООД – гр. Х., ЕТ „Бис – А. С.“ – Х., „Ками – 64“ ООД, гр. Х., „Техноматкомерс“ ООД, гр. Х., „Трипъл ММ“ ЕООД, гр. Х., Н.Г.Д., всички със съдебен адрес за призоваване и връчване на съобщения: гр. Х., ул.“П.“ №.., партер, адв. М.Ц., против Решение № 14/20.12.2019г., обективизирано в Протокол №3 от заседание на Общински съвет - Хасково, проведено на 20.12.2019г., в частта му на раздел II т.1, т.3, т.4, т.5.1 и т.5.2 от решението, с което на основание чл.21, ал.1, т.7 и чл.21, ал.2 от ЗМСМА, във вр. с чл. 6, ал.1, б.“а“, във вр. с чл. 62 и чл.66 от ЗМДТ и чл.16 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Хасково, е определен размера на таксата за битови отпадъци за 2020г.

В жалбите се навеждат доводи, че решението в оспорената му част се явявало незаконосъобразно и нищожно, като издадено в нарушение на императивните норми на закона. Излагат се съображения, че е нарушена разпоредбата на чл.66, ал.1 от АПК, на чл.69, ал.1, т.1 и чл.70 от АПК. Освен това, оспореното решение съдържа и редица други пороци, които го правели незаконосъобразно и които са основания за оспорването му по чл.146 т.3 и т.4 от АПК. В тази насока се навеждат подробни съображения за липса на мотивационна част и липса на ясни критерии за определяне на таксата за битови отпадъци. Самото решение страдало и от други пороци – пълна липса на мотиви какво налагало увеличението на промила за таксата битови отпадъци за населението и за предприятията. Отделно от това, като се имало предвид, че не били изяснени нито действителните разходи за дейностите по чл.62 ЗМДТ, нито бил направен анализ на евентуалните приходи, на практика определената от общински съвет такса се превръщала в „данък битови отпадъци“, определян на базата на данъчната оценка на имотите, с което се нарушавал основния принцип, заложен в чл.8 от ЗМДТ. В този смисъл, освен, че липсвали данни и обосновка защо се налага увеличаването на промилите (тъй като нямало и обосновка за увеличаване на количествата битови отпадъци), липсвали и данни каква е събираемостта на таксата битови отпадъци в общината и какво е направено за оптимизиране събираемостта ѝ. Определянето на единен общ

промил на таксата за всички населени места противоречало на изискването таксата да се определя за всяко населено място поотделно в зависимост от действителните разходи за услугата. Това според оспорващите може би се дължало и на обстоятелството, че не било спазено изискването на чл.63 ал.2 от ЗМДТ и такава заповед за 2020г. не била издавана от кмета на Общината. В същото време представлявало и нарушение на чл.16 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Хасково. По изложените в жалбата съображения се моли за отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно. Алтернативно се прави искане за обявяване нищожността изцяло на оспореното решение на Общински съвет Хасково. Твърди се, че в настоящия случай липсата на мотиви – фактически и правни основания за постановяване на акта, правели невъзможно установяването на процесуалния ред, който бил приложен за приемането му. При приемането и гласуването на оспореното решение били допуснати съществени нарушения на императивни норми на Правилника за организацията и дейността на Общински съвет Хасково и ЗМСМА. Претендират се разноси в производството.

Присъединените на страната на оспорващите – Адвокатска колегия – Хасково, „НД Флинт“ ЕООД – гр. Х. и ЕТ „Деа – Комерс – П.С.“*** поддържат изложените доводи и аргументи в жалбите на оспорващите, против Решение №14/20.12.2019г. на Общински съвет – гр. Х., в частта на раздел II т.5.1 и т.5.2. Излагат доводи за незаконосъобразност и алтернативно за нищожност на оспореното решение, както и претендират разноси.

Ответникът, Общински съвет Хасково, чрез пълномощник моли да бъдат отхвърлени жалбите, като излага съображения за неоснователността им както по отношение доводите за нищожност, така и по отношение на оплакванията за незаконосъобразност на решението на Общински съвет Хасково. Претендира се присъждане на разноси.

Присъединилият се на страната на ответника кмет на Община Хасково чрез процесуален представител изразява становище, че всички жалби са изцяло неоснователни и моли да бъдат отхвърлени като такива.

Административен съд – Хасково, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Докладна записка до Общински съвет Хасково, кметът на Община Хасково е предложил да бъде взето решение, с което да се одобри план-сметка за необходимите разходи за услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци; третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации в депо; поддържане чистотата на териториите за обществено ползване на територията на Община Хасково за 2020 година, както и да се определи размера на таксата за битови отпадъци за 2020г. за населените места на територията на Община Хасково. Докладната записка е публикувана на 19.11.2019г. на интернет страницата на Община Хасково.

На 17.12.2019г. е проведено заседание на Постоянната комисия по бюджет и финанси при Общински съвет Хасково, при дневен ред, включващ и обсъждане на Докладна записка от кмета на Община Хасково относно: одобряване на план-сметка за разходите от такса битови отпадъци през 2020г. и определяне размера на такса битови отпадъци за населените места на територията на Община Хасково през 2020г. След направените обсъждания, Постоянната комисия по бюджет и финанси е взела следното решение: „Допуска за разглеждане Докладната записка и подкрепя проекта за решение.“, с гласували „за“ – 5, „против“ – 1 и „въздържали се“ – 1.

На 18.12.2019г. е проведено заседание на Постоянната комисия по обществен ред и законност, при дневен ред, включващ и обсъждане на Докладна записка от кмета на Община Хасково относно: одобряване на план-сметка за разходите от такса битови отпадъци през 2020г. и определяне размера на такса битови отпадъци за населените места на територията на Община Хасково през 2020г. След направените обсъждания, Постоянната комисия по обществен ред и законност е взела следното решение: „Допуска за разглеждане Докладната записка и подкрепя проекта за решение“, с гласували „за“ – 5, „против“ – няма и „въздържали се“ – 2.

На 20.12.2019г. е проведено заседание на Общински съвет Хасково, при дневен ред, включващ и обсъждане на Докладна записка от кмета на Община Хасково относно: одобряване на план-сметка за разходите от такса битови отпадъци за населените места на територията на Община Хасково през 2020г. На заседанието е прието Решение №14 от 20.12.2019г., с което, на основание чл.21, ал.1, т.7 и чл.21, ал.2 от ЗМСМА, във връзка с чл.6, ал.1, б.„а“, във вр. с чл.62 и чл.66 от ЗМДТ и чл.16 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Хасково, Общински съвет Хасково е решил следното:

I.Одобрява план-сметка за необходимите разходи за услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци; третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации в депо; поддържане чистотата на териториите за обществено ползване на територията на Община Хасково за 2020 година, съгласно Приложение №1.

II. Определя размера на таксата за битови отпадъци за 2020 г. както следва:

1. За населението на гр. Х. и за жилищата на предприятия – в размер на 3.50 ‰ /промила/ върху данъчната оценка на недвижимите имоти, като по видове услуги таксата е както следва:

- за събиране и транспортиране на битови отпадъци – 1.3 ‰;
- за третиране на битови отпадъци, поддържане и експлоатация на депа за битови отпадъци, както и за отчисления по чл.60 и чл.64 от ЗУО – 1.2 ‰;
- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 1 ‰;

2. За населението и за жилищата на предприятия в IV зона и местностите „Кенана“, „Куба“ и „Туристическа хижа“ – в размер на 3.50 ‰ /промила/ върху данъчната оценка на недвижимите имоти, като по видове услуги таксата е както следва:

- за събиране и транспортиране на битови отпадъци – 1.5 ‰;
- за третиране на битови отпадъци, поддържане и експлоатация на депа за битови отпадъци, както и за отчисления по чл.60 и чл.64 от ЗУО – 1 ‰;
- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 1 ‰;

3. За населението и за жилищата на предприятия в V зона – в размер на 2.00 ‰ /промила/ върху данъчната оценка на недвижимите имоти, като по видове услуги таксата е както следва:

- за събиране и транспортиране на битови отпадъци – 1 ‰;
- за третиране на битови отпадъци, поддържане и експлоатация на депа за битови отпадъци, както и за отчисления по чл.60 и чл.64 от ЗУО – 1 ‰;

4. За населението в селата в Община Хасково – в размер на 5.00 ‰ /промила/ върху данъчната оценка на недвижимите имоти, като по видове услуги таксата е както следва:

- за събиране и транспортиране на битови отпадъци – 3 ‰;
- за третиране на битови отпадъци, поддържане и експлоатация на депа за битови отпадъци, както и за отчисления по чл.60 и чл.64 от ЗУО – 2 ‰;

5. За всички нежилищни имоти на предприятия, както следва:

5.1. Когато не е подадена декларация в установения срок, декларирало е по-малко от необходимия му брой от съответния вид съдове за битови отпадъци или когато не могат да се установят броя на използваните съдове, се заплаща годишна такса в размер на 13 ‰ /промила/ върху по-високата стойност от данъчната оценка и отчетната стойност на недвижимите имоти.

5.2. В зависимост от вида и броя на деклариралите съдове за изхвърляне на битови отпадъци на предприятията – размера на таксата е както следва:

За събиране и транспортиране на битови отпадъци:

- за кофа 110 л. – 550 лв.
- за контейнер тип „Бобър“ – 1560 лв.
- за контейнер с обем 4 м.³ – 1560 лв.

За третиране на битови отпадъци, поддържане и експлоатация на депа за битови отпадъци, както и за отчисления по чл.60 и чл.64 от ЗУО – в размер на 0.5 ‰ /промила/ върху по-високата стойност от данъчната оценка и отчетната стойност на недвижимите имоти.

За поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – в размер на 3 ‰ /промила/ върху по-високата стойност от данъчната оценка и отчетната стойност на недвижимите имоти.

Решението е прието с 29 гласа „за“, 6 – „против“ и 1 – „въздържали се“ (при общ брой на общинските съветници в Общински съвет Хасково от 41 съветника, съгласно чл.1, ал.2 от Правилник за организацията и дейността на Общински съвет – Хасково, публикуван на официалната интернет страница на Община Хасково).

Решението е публикувано на интернет страницата на Община Хасково на 20.12.2019г.

По делото, като писмени доказателства са приети документите, съдържащи се в административната преписка и допълнително представените такива от страните в производството.

За пълното и всестранно изясняване на делото от съда бе допусната съдебно-икономическа експертиза, приета без оспорване от страните. Във връзка с представеното заключение в съдебно заседание вещото лице направи допълнителни пояснения.

За изясняване на спорния по делото въпрос свързан с начина на проведеното гласуване от общинските съветници, при приемане на оспореното в настоящото производство решение, по делото бе назначена и съдебно-техническа експертиза. По поставения първи въпрос вещото лице разяснява, че персоналната карта, с която разполага всеки един от общинските съветници дава предимства: всеки съветник се идентифицира еднозначно със своята карта; мястото в залата, където е гласувано е без значение, като отчитането на гласуването се извършва в зависимост от персоналните карти. В отговор на въпрос 2 вещото лице е отбелязало, че десет минути преди започване на заседанието за съответния ден се раздават поименните карти за гласуване срещу собственоръчен подпис. В зала „Хасково“ всяко място за гласуване е оборудвано с устройство за електронно поименно гласуване, като вещото лице сочи, че общинският съветник, участващ в гласуването, приближава поименната карта за гласуване /безконтактна/ до устройството по този начин в системата се идентифицира името на общинския съветник и от коя партия е,

след което прави своя избор: „за“, „против“, „въздържал се“. В представеното заключение вещото лице подробно описва как работи системата за електронно гласуване, като сочи, че по време на гласуване в черната лента в долната ѝ част се изписват имената на гласуващите и техния глас. „Гласуване“ позволява въвеждането на интервал от време, за което да бъде проведено гласуването, както и да се определи типа на гласуването. „Конфигуриране“ позволява поименно задаване на броя на гласуващите, определянето на техните места в залата, както и въвеждането на дневния ред в системата. Вещото лице сочи, че след въвеждане на необходимата информация, гласуването може да бъде стартирано посредством бутон „Старт“. Започва да тече предварително зададения времеви интервал, а информацията за броя и вида на подаваните гласове се актуализира в реално време до момента на приключване на гласуването. Информацията за всички проведени гласувания се съхранявала в .xml файл, намиращ се в инсталационната папка на програмата. По въпрос 3 вещото лице сочи, че на всяко заседание на общинския съвет в зала „Хасково“ задължително присъства техническо лице от фирма „Валком БГ“ ООД, с управител С. В., която поддържа системата за поименно гласуване в изправно състояние, с готовност за реакция при аварийна ситуация. Десет минути преди започване на заседанието за съответния ден се раздавали поименните карти за гласуване срещу собственоръчен подпис на всеки общински съветник. В заключението е описан и вида на поименните карти. Вещото лице сочи, че всеки един общински съветник, присъствал на заседанието на Общинския съвет Хасково за конкретната дата 20 декември 2019г., се подписал собственоръчно при получаване на поименната карта за гласуване от г-жа М. П. – главен специалист административно и информационно обслужване на Общински съвет Хасково. Присъственият списък на общинските съветници по партии и коалиции, присъствали на заседанието на Общински съвет Хасково на 20.12.2019г. е представен от вещото лице в Приложение №1 към заключението /подпис начало/. След приключване на заседанието на Общински съвет Хасково за конкретната дата 20.12.2019 година, всеки един общински съветник се подписвал собственоръчно при издаване на поименната карта за гласуване на г-жа М. П. – главен специалист административно и информационно обслужване на Общински съвет Хасково. Като приложения към изготвеното заключение вещото лице е приложило резултатите от проведените за съответното заседание на Общински съвет Хасково гласувания за кворум, за гласуване по т. 4 от дневния ред, като посочва, че съдържащата се в приложенията информация я е изтеглил (извлякъл) собственоръчно от инсталационната папка на програмата. Присъственият списък на общинските съветници по партии и коалиции, на заседанието на Общински съвет – Хасково 20.12.2019г., при предаване на поименните карти за гласуване на г-жа М. П. – главен специалист административно и информационно обслужване на Общински съвет Хасково, вещото лице е приложил в Приложение 5. Вещото лице сочи, че след обстойно преглеждане /изгледано и прослушано/ на видеозаписа на сесия на Общински съвет Хасково от 20.12.2019г., открит на посочения в заключението интернет адрес, г-жа Т. З. – председател на Общински съвет Хасково на 59:30 минута от видеозаписа обявява: „Сега преминаваме към гласуване на Докладната записка в цялост. Гласуването е поименно! ГЕРБ ..., ДПС ..., БСП ..., Демократична България ..., Българе ..., Заедно за промяна ...не участват в гласуването, ССД ..., Независим съветник ... не присъства „Да“. С 29 гласа „за“, 6- „против“, 1 - „въздържал се“ докладната записка по точка 4 от дневния ред се приема – обявява г-жа Т. З.– председател на Общински съвет Хасково. При обстоен

анализ и на приложения по делото оптичен носител, вещото лице сочи, че е установил пълна единичност на двата записа: този съдържащ се на интернет адрес: <http://savet.haskovo.bg/video/204470/sesiya-na-obshchinski-svet-khaskovo-20-122019> и записа съдържащ се на оптичния носител, приложен към делото. За целите на поставените задачи вещото лице пояснява, че е посетил на място залата за гласуване, изпробвал пултовете за гласуване и използвал предоставената му техническа документация за ViSI – система за електронно поименно гласуване. В съдебно заседание и с оглед поставените му от съда и страните въпроси вещото лице направи допълнителни пояснения във връзка с изготвеното от него заключение.

По делото са разпитани и ангажираните от жалбоподателите свидетели К.Г.Т. и Г.К.П..

Свидетелят К.Г.Т. заяви, че е общински съветник в Общински съвет Хасково и присъствал на заседанието, на което е прието процесното решение. Според свидетеля заседанието било бурно. Имало различни тези. На въпроса как е проведено гласуването по процесното решение свидетелят заяви, че г-жа Т. З. твърдяла, че то е поименно и в протокола така било записано. Но според свидетеля проведеното гласуване ни било поименно, тъй като председателя на Общински съвет Хасково приканил гласуването да се извърши по групи, след което всеки един от общинските съветници натискал бутона за гласуване. Свидетелят посочва, че представите на председателя на общинския съвет г-жа З. за поименно гласуване и неговите се различавали, но кое е вярно не може да каже. В случая г-жа З. приканила първо да гласува първата по големина представителна група, след като същата приключила гласуването, проведено с техническо устройство тя приканила към гласуване втората по големина в общинския съвет група и т.н. Свидетелят сочи, че на практика на табло се изписвало и можело да се види кой къде стои и как гласува, но според него поименното гласуване се изразявало в това да се прочете по азбучен ред името на всеки един общински съветник. Свидетелят Т. разяснява и механизма на гласуване – при гласуването на табло не се изписвали имена, а се отразявали кръгли точки, които светели в различен цвят в зависимост от това какъв вот е упражнен – дали е „за“, дали е „против“ или „въздържал се“. На табло не се изписвали имената на общинските съветници. Посочва, че ако не чекира предоставената му карта системата няма да му позволи да извърши гласуване, както и че ако се премести след гласуването на друго в залата място, без да чекира отново картата си няма да може да упражни вот. Свидетелят заявява, че е запознат с протокола от заседанието, на което е прието процесното решение, като в същия правилно бил отразен неговият вот „против“. По отношение на разпоредбата на чл. 76, ал.1, т.3 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет Хасково, която регламентира начина на поименното гласуване, заявява, че е запознат, но имал възражения. Извършеният начин на гласуване, според него по групи е предпоставка да бъде подсказано как другите следва да упражнят своя вот. Затова в случая според свидетеля Т., за да се приеме, че е било извършено поименно гласуване и е било упражнено правилно правото на вот, е следвало да бъдат изчетени едно след друго по азбучен ред всички 41 имена на присъстващите в залата общински съветници, а не по групи.

Свидетелят Г.К.П. заяви, че е общински съветник в Общински съвет Хасково. Имал възражения против приемане на увеличението на такса смет. Дори в тази връзка отказал да участва в гласуването, защото за него това решение било изначално неправилно в него имало изключително много пороци.

Самото гласуване се провело както обикновено при присъствени заседания, а именно чрез системата за електронно гласуване. Това бил втори мандат за свидетеля и за него като общински съветник било необяснимо защо по този начин се провеждало поименното гласуване. Поименно било, но гласуването е извършено по групи. Това, според свидетеля бил чисто процедурен ход, за да можело мнозинството да не обърка другите след него да не гласуват неправилно, което според свидетеля било нередно. С изброяване на имената в общински съвет започнали да гласуват, след като настъпила така наречената „пандемия“ и не използвали системата, защото били разделени в залата. По отношение на приетото решение счита, че увеличението на ТБО не следвало да бъде в такава степен.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема следното от правна страна:

Оспореното Решение №14/20.12.2019г., обективизирано в Протокол №3 от заседание на Общински съвет – Хасково, проведено на 20.12.2019г. е общ административен акт по смисъла на чл. 65 АПК. Същият има еднократно правно действие и с него се засягат права, свободи и законни интереси на неопределен брой лица – собственици на имоти, попадащи в обхвата на решението, съответно в обхвата на оспорената част от него.

От представените с жалбата документи за собственост безспорно се установява, че както жалбоподателите, така и присъединилите се на страната на оспорващите са юридически и физически лица, които притежават недвижими имоти на територията на Община Хасково.

Съгласно чл. 64 от ЗМДТ, таксата битови отпадъци се заплаща от лицата по чл. 11 от същия закон – данъчно задължени лица - собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Съгласно чл. 10, ал.1 от ЗМДТ с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места, както и поземлените имоти извън тях, които според подробния устройствен план имат предназначението по чл. 8, т.1 от ЗУТ и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. В случая притежаваните от жалбоподателите и присъединилите се страни недвижим имоти са разположени в строителните граници на гр.Х. и с. Н., общ. Х., поради което същите попадат в приложното поле на разпоредбата и подлежат на облагане с данък. Следователно собствениците на тези имоти/ жалбоподателите и присъединилите се към тях страни по делото / са данъчно задължени лица по смисъла на чл. 11, ал.1 от ЗМДТ и по силата на препратката на чл. 64 от с.з. към този текст, същите дължат заплащане на такса битови отпадъци за притежаваните от тях имоти. Изложеното обоснова правният им интерес да оспорят Решение № 14/20.12.2019г., обективизирано в Протокол №3 от заседание на Общински съвет - Хасково, проведено на 20.12.2019г., в частта му на раздел II т.1, т.3, т.4, т.5.1 и т.5.2, определящо ТБО за 2020г. за населението на гр. Х. и селата в Община Хасково, както и за жилищните и нежилищни имоти на предприятията в гр. Х..

Спазен е и срока за оспорване по чл. 179, ал.1 от АПК. Тук следва да бъде отбелязано, че този спорен по делото въпрос е разрешен с постановени две определения на състав на първо отделение на ВАС, а именно Определение № 11824/23.09.2020г. и Определение № 12496/08.10.2020г. по адм. дело № 9787/2020г. на ВАС, с които съдът е длъжен да се съобрази.

Ето защо оспорването, като направено от процесуално легитимирани лица, в законово регламентирания срок по чл.179 от АПК и срещу акт,

подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледани по същество жалбите са **основателни**.

Съгласно чл.168 ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146, а съгласно ал.2. Съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателите и присъединилите се страни, че актът на Общински съвет Хасково в оспорената част е нищожен, тъй като е постановен при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материалноправни разпоредби.

Нищожността е положение на абсолютна недействителност на определен акт. Тя е състояние на пълна липса на правно действие на един акт, който привидно е издаден като административен акт, като нищожният акт не е породил и никога не може да породя очакваните правни последици. Основания за обявяване на нищожност на административен акт от съда е налице когато е налице толкова тежко, основно нарушение на изискванията за законност, поради което акта, независимо, че притежава външни белези на административен акт, не поражда правни последици. В АПК не са уредени изрично основания за нищожност на административните актове. Съдебната практика и теория са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожяемост: всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма, съответно на липса на волеизявление. Съществените нарушения на административно производствените правила са основания за нищожност, само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление / например - поради липса на кворум/. По правило, нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

Съгласно чл.21 ал.1 т.7 ЗМСМА Общинският съвет определя размера на местните такси, а съгласно чл.66 ал.1 ЗМДТ таксата за битови отпадъци се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи по т.1-4. Компетентен орган за определяне размера на ТБО е именно Общинският съвет, издал оспорения акт. Общинският съвет е

колективен орган, като на заседанието, на което е взето оспореното решение са присъствали 38 от общо 41 общински съветници.

Наведените твърдения за съществени процесуални нарушения не са от такова естество, че да водят до нищожност на оспореното решение. Съществено нарушение на процесуалните правила, както бе посочено по-горе, може да доведе до нищожност, само ако е довело до липса на волеизявление на административния орган. Такова в случая не е налице.

Материалната незаконосъобразност може да доведе до нищожност само при пълна липса на предпоставките, визирани в материалноправната норма, когато актът е изцяло лишен от основание, когато акт с такова основание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от никакъв орган. Такива в случая нито се твърдят, нито се установяват. Оспореното решение е издадено на основание чл.21 ал.1 т.7 ЗМСМА вр.чл.66 ал.1 ЗМДТ, която урежда определянето на ТБО да се извършва с решение на общинския съвет. Следователно актът не е лишен от основание и основанийето за издаване на такъв акт е изрично уредена в закона. Не е налице и порокът липса на форма, тъй като не е налице липса на волеизявление. Напротив – волеизявлението е изрично изразено в писмена форма, обективизирано в обжалваното решение.

Не е налице и несъответствие с целта на закона. Имено законът е уредил изрично правомощието на ОбС да определи ТБО за всяко населено място.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че оспореният акт не страда от такива пороци, които да водят до неговата нищожност. Актът в оспорената част е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и съдържа фактически и правни основания.

Както бе посочено по-горе в съдебното решение по своята същност решението за определяне размера на ТБО за съответната година е общ административен акт, поради което при преценка за неговата законосъобразност наред с разпоредбите на ЗМСМА (предвиждащи изисквания за кворум и мнозинство при приемане на решението) и ЗМДТ (уреждащи компетентния орган), следва да се съобразят и нормите на чл. 65-74 от АПК, съдържащи общите условия за приемане на общи административни актове.

Решението обективира валидно изразената воля на мнозинството общински съветници в състава на колективния орган. Съгласно относимата към предметното съдържание на решението по чл. 21, ал.1, т.7 от ЗМСМА разпоредба на чл.27, ал.4 от ЗМСМА, за да се счита прието решението, същото следва да е взето с мнозинство повече от половината от общия брой на общинските съветници.

В случая оспореното Решение № 14 /20.12.2019г. на Общински съвет Хасково е резултат от положителния вот при проведено поименно гласуване, в съответствие с чл.27, ал.5 от ЗМСМА, на 29 общински съветника / от общо 41 съветника в ОбС – Хасково/, т.е. прието е с мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците. Следователно решението е прието при спазване на нормативно регламентирани изисквания за кворум, мнозинство и поименно гласуване.

От представения по делото Протокол № 3 от проведено на 20.12.2020г. заседание на Общински съвет Хасково се установява, че гласуването е проведено поименно. По списък и срещу името на всеки общински съветник е отразен неговият вот. Този спорен по делото въпрос е разрешен с назначената от съда съдебно-техническа експертиза, от която по категоричен начин се установи механизма на „поименното“ гласуване в Общински свет Хасково. Вещото лице посочи, че Общински съвет Хасково разполага със система за

електронно гласуване, като за използването ѝ всеки общински съветник разполага с персонална / поименна / карта, която му се предоставя десет минути преди започване на заседанието за съответния ден срещу собственоръчен подпис. С предоставената персонална карта всеки един от общинските съветници се идентифицира еднозначно, като мястото на гласуване в залата е без значение, тъй като отчитането се извършва в зависимост от персоналните карти. След обстойния преглед на видеозаписа от проведената сесия от Общински съвет Хасково на дата 20.12.2019г., вещото лице потвърждава, че на 59:30 минута от видеозаписа председателя на Общински съвет Хасково обявява гласуването да бъде извършено „поименно“ по отношение на разглежданото в настоящото производство решение. В подкрепа на избрания начин на гласуване е и разпоредбата на чл. 76, ал.1, т.3 от Правилник за организацията и дейността на Общински съвет Хасково, съобразно която явното гласуване се извършва: поименно гласуване чрез прочитане имената на общинските съветници по азбучен ред, които отговарят „за“, „против“, „въздържал се“ или със система за електронно гласуване, т.е. същата урежда два алтернативни метода на поименно гласуване. Към посоченото до тук следва да бъде добавено и това, че настоящият състав на съда не кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели, относно начина на проведеното гласуване, тъй като при разпита всеки един от свидетелите изрази субективното си мнение, за това какво разбира под „поименно“ гласуване, което не е обосновано с регламент установен законодателно.

Поради изложеното се обосновава извода, че при приемане на оспореното решение от страна на Общински съвет Хасково, не е допуснато соченото от жалбоподателите нарушение на разпоредбата на чл.27, ал.5 от ЗМСМА, тъй като с оглед характеристиките на използваната в Общински съвет Хасково система за електронно гласуване, всяко гласуване се явява поименно.

Настоящият състав на съда намира, че при приемане на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, разписани в разпоредбите на чл.66 и чл.69 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.66, ал.1 от АПК, откриването на производството по издаване на общия административен акт се оповестява публично чрез средствата за масово осведомяване, чрез изпращането на проекта до организации на заинтересованите лица или по друг подходящ начин, като в ал.2 е предвидено, че уведомяването по ал.1 включва и основните съображения за издаването на акта, както и формите на участие на заинтересованите лица в производството. Съгласно чл.69, ал.1 от АПК, административният орган определя и оповестява публично по реда, определен в чл. 66, ал.1, една или повече от следните форми на участие на заинтересованите лица в производството по издаване на акта: 1. писмени предложения и възражения; 2. участие в консултативни органи, подпомагащи органа, издаващ акта; 3. участие в заседания на органа, издаващ акта, когато той е колективен; 4. обществено обсъждане. Съгласно ал.2 на същия текст, административният орган осигурява на заинтересованите лица възможност да осъществят правото си на участие в разумен срок, определен от административния орган, който не може да бъде по-кратък от един месец от деня на уведомяването по чл.66.

От представените по делото доказателства се установява, че докладната записка, с която кмета на Община Хасково е предложил Общински съвет Хасково да приеме процесното решение, е публикувана на 19.11.2019г. на

интернет страницата на Община Хасково и чрез поставяне на публично място в сградата на общината на уведомление по чл.66, ал.1 от АПК. От текста на същото е видно, че са спазени изискванията на чл.66, ал.2 от АПК, както и на чл.69, ал.1 от АПК, като са включени основните съображения за издаването на акта, както и формите на участие на заинтересованите лица в производството. Осигурен е и 30-дневен срок за отправяне на предложения и становища, съобразно разпоредбата на чл.69, ал.2 от АПК, като решението на ОбС Хасково е прието след изтичане на този срок, а именно на 20.12.2019г. В тази връзка неоснователно е твърдението на оспорващите за неспазване на посочения по-горе срок, тъй като обявлението било извършено на 19.11.2019г. в 17.15 часа, т.е. в извънработно време. Дори да се приеме тезата на оспорващите, настоящият състав на съда счита, че отново е спазен 30 дневния срок, регламентиран в разпоредбата на чл.69, ал.2 от АПК, тъй като същият е изтекъл на 19.12.2019г. в 17.15 часа, а процесното решение е прието на 20.12.2019г.

По отношение на възражението свързано с формата за участие на заинтересованите страни чрез предложения и възражения, подадени по електронна поща, настоящият състав на съда намира, че така определената форма попада в регламентирана с чл.69, ал.1, т.1 АПК, тъй като дори подадени по електронна поща предложенията и възраженията, могат да бъдат в единствено възможната форма за това – писмена.

На следващо място не е налице нарушение и на сочената от оспорващите разпоредба на чл.70 от АПК, тъй като по делото липсват каквито и да било доказателства, издаденият общ административен акт да засяга права, свободи или законни интереси на неопределен брой лица на територията на съседна държава.

По отношение на оплакването за липса на мотиви при определяне на такса ТБО и противоречието на акта с материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното:

В действителност, в протокола, воден по време на заседанието на Общински съвет Хасково, липсват мотиви за приемане размера на ТБО за 2020 г. за физически, ЮЛ и ЕТ, като такива няма и в самото Решение № 14 по Протокол № 3 от 20.12.2019 г. на Общински съвет Хасково. Прави впечатление и това, че в развилия се дебат кмета на Община Хасково по никакъв начин не се е опитал да защити внесената от него докладна записка. Въпреки това, не могат да бъдат споделени доводите на жалбоподателите за липса на каквито и да било мотиви в акта относно възприетия метод на определяне на ТБО за 2020г. от Общински съвет Хасково. В протокола от проведеното на 20.12.2020г. заседание на Общински съвет Хасково е отбелязано, че взетото решение е въз основа на внесената от кмета на Община Хасково докладна записка, в която все пак по мнение на настоящия състав на съда е мотивирана невъзможността за определяне на таксата на база на количествата отпадъци, поради липса към момента на база и методология за определянето ѝ.

Законодателят, в приложимата за случая редакция на чл. 67 ЗМДТ, предвижда определена последователност при определяне на възможните начини за определяне на ТБО. Според общия принцип, регламентиран в чл. 67, ал. 1 вр., с ал. 4 ЗМДТ, размерът на таксата следва да бъде определен при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците, като количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата. Само ако съществуват обективни обстоятелства, възпрепятстващи формирането на ТБО по този начин, Общинският съвет може да приеме различна основа за облагане, както в

процесния случай е определено за основа при облагане на жилищните имоти – данъчната им оценка, а за нежилищните имоти на предприятия - по-високата стойност от данъчната оценка и отчетната им стойност. При приемане на решение, с което таксата се определя по различен от предвидения първи възможен вариант – според количеството отпадъци, органът следва да аргументира невъзможността за прилагане на този ред. Това е случай на действие на административния орган при оперативна самостоятелност, за който също важи изискването за мотивиране на акта като условие за законосъобразност. В случая мотивите съдържащи се в докладната записка на кмета на Община Хасково, относно възприетия метод на определяне на ТБО са и мотиви на решението на Общинския съвет.

Въпреки изложеното до тук разглеждания в настоящото производство акт в оспорените му част не е мотивиран в достатъчна степен в своята разходна част. Не е спорен въпроса, че за да се определи размера на такса битови отпадъци е необходимо приемането на план-сметка, съдържаща приходите и разходите от такса битови отпадъци по чл.66 от ЗМДТ. Именно направените отразявания в план-сметката, съотнесени към мотивите, съдържащи се в решението, съответно докладната записка по приемането му, касаещи ТБО следва да ни дават ясна представа как е формирана разходната и приходна част, които съответно в своята цялост определят и дължимата от ползвателите на услугата ТБО.

Съгласно разпоредбата на чл. 66, ал.1 от ЗМДТ в приложимата и редакция, таксата за битови отпадъци се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общински съвет, въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за: 1. събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до инсталации и съоръжения за третирането им, както и осигуряване на съдове за събиране на битовите отпадъци, с изключение на разделното събиране, предварителното съхраняване и транспортирането на битовите отпадъци, попадащи в управлението на масово разпространени отпадъци по Закона за управление на отпадъците – за услугата по чл. 62, т. 1; 2. третиране на битови отпадъци, необхванати в управлението на масово разпространените отпадъци, както и проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци и/или други инсталации или съоръжения за оползотворяване и/или обезвреждане на битови отпадъци – за услугата по чл. 62, т. 2; 3. поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване – за услугата по чл. 62, т. 3.

В случая при изготвяне на разходната част на предложения проект на решение, както и в изготвената план –сметка са посочени крайни суми, като както за съда, така и за ползвателите на услугата не става ясно как са формирани същите, поради това, че към докладната записка липсват приложени подробни анализи и изчисления/разчети на предвижданите прогнозни разходи за дейностите по чл.62 от ЗМДТ, основаващи се на количествата работа, вид и брой съдове за ТБО по населени места, единични цени на отделните видове работа от сключените, например договори за изпълнение на обществени поръчки за посочените по-горе дейности, прогнозни количества отпадъци по населени места, все елементи от съществено значение за обосноваване на крайно посочената сума в разходната част на план-сметката. От съществено значение за формиране разходната част на план-сметката е и заповедта, с която на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ, кмета на

общината е определил вида на услугите, които ще се извършват на територията на община Хасково през 2020г., честотата на обслужване на съдовете, местата за обезвреждане на битовите отпадъци и границите на организираното събиране и транспортиране на битови отпадъци на територията на общината, като в тази връзка липсва каквото и да е позоваване на заповедта както в докладната записка, така и в оспореното решение.

За посочената неяснота, която пречатства възможността за преценка правилно ли е определена, съответно завишена ТБО за 2020г. сочи и т. III.5 от план – сметката, в която като разход за почистване на териториите за обществено ползване на територията на селата в Община Хасково е заложена сумата от 200 000 лв., а от прочита на т.4 от оспореното решение, касаеща селата на Община Хасково се установява, че за селата не е предвидено предоставянето на третата компонента/услуга от ТБО - поддържане териториите за обществено ползване., т.е. предвиждат се разходи за услуга, която няма да бъде предоставяна. Именно непрецизната обосновка, а посочването само на крайни суми пречатства възможността за преценка правилно ли са разчетени разходите, съответно правилно ли в следствие на завишените разходи се е стигнало и до обосновано приемане, съответно увеличаване на ТБО за 2020г. Ясното и точно определяне на елементите от разходната част на план-сметката са елемент на общото задължение на всеки държавен орган да упражнява правата си, без да вреди на правата и законните интереси на правните субекти - чл. 4, ал. 3 АПК.

На следващо място решението в т.5.1, касаещо нежилищни имоти на предприятия и определящо, че когато не е подадена декларация в установения срок, деклариран е по-малък от необходимия брой от съответния вид съдове за битови отпадъци или когато не могат да се установят броя на използваните съдове, се заплаща годишна такса в размер на 13 ‰ /промила/ върху по-високата стойност от данъчната оценка и отчетната стойност на недвижимите имоти, също е прието в нарушение на чл.62 и чл.66, ал.1 от ЗМДТ.

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ в редакцията към датата на вземане на оспореното решение, таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно – сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

Следва да се има предвид, че с оглед различното съдържание на трите вида услуги по чл. 62 ЗМДТ и на различните цели, които общината преследва чрез предоставянето на тези услуги, законодателят е въвел изисквания, които определят кога услугите са предоставени и кога се счита, че са ползвани.

Първата от трите услуги по смисъла на чл. 62 ЗМДТ - сметосъбиране и сметоизвозване, се предоставя от общината на конкретния правен субект, за да изпълни той визираното в чл. 7, ал.1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) свое задължение за събиране, транспортиране и третиране на създадените от дейността му отпадъци. Тъй като е възможно лицето по чл. 64, ал.1 ЗМДТ да не ползва за съответния отчетен период имота и с оглед на това да не генерира битови отпадъци, законодателят в чл. 8, ал.5 ЗМДТ е приел, че общинският съвет с наредбата по чл. 9 ЗМДТ, определя реда, по който лицата, които не ползват услугата през съответната година, установяват този факт.

Вторият вид услуга, която общината предоставя във връзка с битовите отпадъци, е поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Съгласно чл. 66, ал.1, т.4 ЗМДТ в услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване се включва почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване. За да е налице задължение за заплащане на такса поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване е необходимо общината не само да е определила вида и териториалния обхват на предоставяне на услугата, но и фактически да я предоставя в рамките на районите, определени със заповедта на кмета по чл. 63, ал.2 ЗМДТ / такава заповед не е цитирана в докладната записка на кмета за съответната година/. Тогава, когато услугата не се предоставя такса не се дължи - чл. 71, т.2 ЗМДТ. Тъй като не е обвързана от фактическото ползване на имота от задълженото по чл. 11 ЗМДТ лице, за тази услуга не е налице възможност предварително да се декларира неползване.

Третият вид услуга - обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане, завършва визираното в чл. 7, ал.1 ЗУО задължение на лицата, при чиято дейност се образуват битовите отпадъци. Тази услуга е необходима както по отношение на битовите отпадъци, получени от сметосъбирането и сметоизвозването, така и за битовите отпадъци, получени от поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, така и за осигуряване на общото задължение на общината по обезвреждане на битовите отпадъци. Законодателят е приел, че такса за тази услуга не се събира, когато общината няма депа или други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци. Тъй като тази услуга също не е обвързана изцяло с фактическото ползване на имота от задълженото по чл. 11 ЗМДТ лице, досежно нея не е налице възможност предварително да се декларира неползването ѝ.

За да е обективно възможно да се определи размера на ТБО при наличие на някое от условията по чл. 71 от ЗМДТ и в случаите, в които някоя от услугите не се предоставя от съответната община, разпоредбата на чл. 62 от ЗМДТ изисква размерът на таксата да се определя за всяка услуга поотделно. В случая това изискване не е спазено, т.к. с оспореното решение в неговата т.5.1 размерът на таксата за посочените три услуги е определен общо. В тази връзка не може да бъде споделен довода на процесуалния представител на ответника, че в случая размера на вяска предоставена услуга бил определяем, като така допуснатия пропуск не се отразявал на законосъобразността на решението в тази му част.

По изложените по горе съображения настоящия състав на съда намира оспореното Решение № 14/20.12.2019г., обективизирано в Протокол №3 от заседание на Общински съвет - Хасково, проведено на 20.12.2019г., в частта му на раздел II т.1, т.3, т.4, т.5.1 и т.5.2 от решението, с което на основание чл.21, ал.1, т.7 и чл.21, ал.2 от ЗМСМА, във вр. с чл. 6, ал.1, б."а", във вр. с чл. 62 и чл.66 от ЗМДТ и чл.16 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Хасково, е определен размера на таксата за битови отпадъци за 2020г., за незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено в оспорените му части.

В заключение и с оглед наведения от оспорващите довод, че изчисляването на необходимите разходи за ТБО, в частта касаеща отчисленията по ЗУО са определени в противоречие с Наредба №7/19.12.2013г. за реда и

начина за изчисляване и определяне на обезпеченията и отчисленията, при депониране на отпадъци, следва да бъде посочено следното:

Към момента на откриване на производството по приемане на общия административен акт, както и към дата на приемането му намира приложение разпоредбата на чл.20, ал. 1, т. 1, б. „з“от Наредба № 7 от 19.12.2013 г. за реда и начина за изчисляване и определяне размера на обезпеченията и отчисленията, изисквани при депониране на отпадъци (ДВ, бр. 26/22.03.2020 г.), в съответната и редакция, съобразно която размерът на отчисленията за обезвреждане на отпадъци на регионално или общинско депо за неопасни отпадъци и на депа за неопасни и/или инертни отпадъци (когато отпадъците са от строителство и разрушаване) за всеки тон депониран отпадък на депата по години е следният: за 2020г. и всяка следваща година – 95 лв./т. В последствие след приемане на решението е последвала законодателна промяна и цитираният текст е изменен / ДВ, бр. 26 от 2020 г., в сила от 22.03.2020г./ като за 2020 г. е прието отчисленията по ЗУО да са в размер на 69 лв./т.. В случая обаче следва да намери приложение разпоредбата на чл.142, ал.1 от АПК, съгласно която съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, след като към дата на приемане на решението – 20.12.2019г., предвиденият размер за отчисления по чл.64 от ЗУО за 2020г. е бил в размер на 95лв./тон, то същият е съответствал на закона.

Въпреки изложеното не се променя крайния извод на съда за незаконосъобразност на решението в оспорената му част.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателите и присъединилите се към оспорването страни следва да се присъдят сторените в производството разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК, а именно: на „ПАН“ ЕООД, гр. Х., представлявано от управителя И. П. сумата в размер на 350.00 лева / триста и петдесет лева /, от които 50.00 лв. за държавна такса и 300 лева адвокатско възнаграждение, което видно от представения договор за правна защита и съдействие от 11.05.2020г. (л.16 от дело №403/20г.) е изплатено в брой; на ЕТ „НАР – М. Р.“, гр. Х. сумата в размер на 600.00 лева /шестстотин лева /, от които 50.00 лв. за държавна такса, 250 лева за адвокатско възнаграждение, което видно от представения договор за правна защита и съдействие от 11.05.2020г. (л.41 от дело №403/20г.) е изплатено изцяло по банков път и 300 лева възнаграждение за вещо лице, съгласно платежно нареждане / лист 336 от делото /; на „НАР“ ООД гр. Х., представлявано от управителя М. Р. сумата в размер на 700.00 лева / седемстотин лева /, от които 50.00 лв. за държавна такса, 500 лева за адвокатско възнаграждение, което видно от представения договор за правна защита и съдействие от 11.05.2020г. (л.31 от дело №403/20г.) е изплатено изцяло по банков път и 150.00 лв. по подадената частна жалба пред ВАС, дължима съгласно разпоредбата на чл.226, ал.3 от АПК. Претендираната сума от 300 лева за вещо лице по назначената съдебно-икономическа експертиза не се следва, тъй като същата е заплатена от ЕТ „ НАР – М. Р.“, видно от платежно нареждане на лист 336 от делото ; на ЕТ „БИС – А. С.“, гр. Х. сумата в размер на 250.00 лева / двеста и петдесет лева /, от които 50.00 лв. за държавна такса и 200 лева адвокатско възнаграждение, което видно от представения договор за правна защита и съдействие от 11.05.2020г. (л.47 от дело №403/20г.) е изплатено изцяло по банков път; на „КАМИ-64“ ООД, гр. Х., представлявано от управителя Т. Т. сумата в размер на 250.00 лева / двеста и петдесет лева /, от които 50.00 лв. за държавна такса и 200 лева адвокатско възнаграждение, което видно от представения договор за правна защита и съдействие от

11.05.2020г. (л.53 от дело №403/20г.) е изплатено в брой; на „ТЕХНОМАТКОМЕРС“ ООД, гр. Х., представлявано от управителя А. Д. сумата в размер на 1300 лева / хиляда и триста лева/, от които 50.00 лв. за държавна такса, 950 лева адвокатско възнаграждение, което видно от представения договор за правна защита и съдействие от 11.05.2020г. (л.67 от дело №403/20г.) е изплатено изцяло по банков път и 300 лева възнаграждение за вещо лице; на „ТРИПЪЛ – ММ“ ЕООД, гр. Х., представлявано от управителя Е. Г. сумата в размер на 150.00 лева /сто и петдесет лева /, от които 50.00 лв. за държавна такса и 100 лева адвокатско възнаграждение, което видно от представения договор за правна защита и съдействие от 11.05.2020г. (л.78 от дело №403/20г.) е изплатено в брой; на П.Б.Д. *** сумата в размер на 140.00 лева /сто и четиридесет лева /, от които 10.00 лв. за държавна такса, 100 лева адвокатско възнаграждение, което видно от представения договор за правна защита и съдействие от 11.05.2020г. (л.86 от дело №403/20г.) е изплатено в брой и 30.00 лв. по подадената частна жалба пред ВАС, дължима съгласно разпоредбата на чл.226, ал.3 от АПК; на Н.Г. *** сумата в размер на 10.00 лева, представляваща заплатена държавна такса за образуване на делото; на „НД ФЛИНТ“ ЕООД, гр. Х., представлявано от управителя Н.Д. сумата в размер на 150.00 лева /сто и петдесет лева / платено възнаграждение за адвокат, което видно от представения договор за правна защита и съдействие от 31.07.2021г. /лист 131 от делото/ е изплатено в брой при подписване на договора; на ЕТ „ДЕА КОМЕРС – П.С.“, със седалище и адрес на управление гр. Д. сумата в размер на 150.00 лева /сто и петдесет лева / платено възнаграждение за адвокат, което видно от представения договор за правна защита и съдействие /лист 260 от делото/ е изплатено в брой при подписване на договора. Поисканата сума в размер на 2.00 лв. за всеки от оспорващите, представляваща банкова комисионна, не се определя като разноски по делото, поради което и такава не се следва.

Предвид обстоятелството, че ответникът по оспорването Общински съвет Хасково, няма самостоятелен бюджет, то разноските следва да бъдат възложени в тежест на община Хасково, тъй като тя е юридическото лице, което има самостоятелен бюджет.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно АПК, Административен съд Хасково

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 14/20.12.2019г., обективизирано в Протокол №3 от заседание на Общински съвет - Хасково, проведено на 20.12.2019г., в частта му на раздел II т.1, т.3, т.4, т.5.1 и т.5.2 от решението, с което на основание чл.21, ал.1, т.7 и чл.21, ал.2 от ЗМСМА, във вр. с чл. 6, ал.1, б."а", във вр. с чл. 62 и чл.66 от ЗМДТ и чл.16 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Хасково, е определен размера на таксата за битови отпадъци за 2020г. в Община Хасково.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на „ПАН“ ЕООД, ЕИК ..., гр. Х., представлявано от управителя И. П., разноски в производството в размер на 350.00 лева / триста и петдесет лева /.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на ЕТ „НАР – М. Р.“, ЕИК., гр. Х., разноски в производството в размер на 600.00 лева / шестстотин лева /.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на „НАР“ ООД, ЕИК ..., гр. Х., представлявано от управителя М. Р., разноски в производството в размер на 700.00 лева / седемстотин лева /.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на ЕТ „БИС – А. С.“, ЕИК .., гр. Х., разноски в производството в размер на 250.00 лева / двеста и петдесет лева /.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на „КАМИ-64“ ООД, ЕИК ..., гр. Х..., представлявано от управителя Т. Т., разноски в производството в размер на 250.00 лева / двеста и петдесет лева /.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на „ТЕХНОМАТКОМЕРС“ ООД, ЕИК ..., гр. Х., представлявано от управителя А. Д., разноски в производството в размер на 1300 лева / хиляда и триста лева /.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на „ТРИПЪЛ – ММ“ ЕООД, ЕИК ..., гр. Х., представлявано от управителя Е. Г., разноски в производството в размер на 150.00 лева / сто и петдесет лева /.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на П.Б.Д., ЕГН ***** ***, разноски в производството в размер на 140.00 лева / сто и четиридесет лева /.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на Н.Г.Д., ЕГН ***** ***, разноски в производството в размер на 10.00 лева.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на НД ФЛИНТ“ ЕООД, ЕИК ..., гр. Х., представлявано от управителя Н.Д., разноски в производството в размер на 150.00 лева /сто и петдесет лева /.

ОСЪЖДА Община Хасково да заплати на ЕТ „ДЕА КОМЕРС – П.С.“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. Д., разноски в производството в размер на 150.00 лева /сто и петдесет лева /.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.